

GŁOS KOPCA

Stowarzyszenie Apostolstwa Katolickiego
Księża i Bracia Pallotyni

nr 15. 19 lutego 2012, VII Niedziela Zwykła

Ewangelia na niedzielę:

Mk 2, 1-12

Gdy po pewnym czasie Jezus wrócił do Kafarnaum, posłyszeli, że jest w domu. Zebrało się tyle ludzi, że nawet przed drzwiami nie było miejsca, a On głosił im naukę.

Wtem przyszli do Niego z paralytykiem, którego niosło czterech. Nie mogąc z powodu tłumu wnieść go do Niego, odkryli dach nad miejscem, gdzie Jezus się znajdował, i przez otwór spuścili łoże, na którym leżał paralytyk. Jezus, widząc ich wiarę, rzekł do paralytyka: "Synu, odpuszczają ci się twoje grzechy".

A siedziało tam kilku uczonych w Piśmie, którzy myśleli w duszy: "Czemu on tak mówi? On bluźni. Któż może odpuszczać grzechy, jeśli nie Bóg sam jeden?" Jezus poznał zaraz w swym duchu, że tak myślą, i rzekł do nich: "Czemu nurtują te myśli w waszych sercach? Cóż jest łatwiej: powiedzieć do paralytyka odpuszczają ci się twoje grzechy, czy też powiedzieć: Wstań, weź swoje łoże i chodź? Otóż, żebyście wiedzieli, iż Syn Człowieczy ma na ziemi władzę odpuszczania grzechów (rzekł do paralytyka): Mówię ci: Wstań, weź swoje łoże i idź do domu". On wstał, wziął zaraz swoje łoże i wyszedł na oczach wszystkich. Zdumieli się wszyscy i wielbili Boga mówiąc: "Jeszcze nigdy nie widzieliśmy czegoś podobnego".

Stanęli na chwilę zdyszani. Nieśli go z drugiego końca miasta. Mijali po drodze mieszkańców. Jedni byli zdziwieni. Inni szli dalej obojętnie. Łatwo rozpoznali gdzie przebywa Jezus. Szukali domu otoczonego przez ludzi. Na ulicę, ze środka docierał mocny, pełen życia głos. Sparaliżowany ożywił się. Podniósł głowę, lecz widział tylko plecy zebranych. Słowa Mistrza przenikały do serca, przez powagę grzechów, które od dawna go więziły. Przez dach i mocą ich wiary czterech wyszedł zdrowy drzwiami. Wrócił do życia, do wolności.

Ks. Kazimierz

Alleluja i Ewangelia.

Kiedy słyszymy „Alleluja”, trzeba nam zerwać się na równe nogi. Można by to zawołanie przetłumaczyć: chwalmy Pana. Ten śpiew – bo nie powinno się tych słów recytować – jest radosnym zawołaniem na cześć Boga. Wywodzi się z żydowskiej służby Bożej i staje się w Księdze Apokalipsy /Ap 19, 1-7/ uroczystym zawołaniem niebieskiego Jeruzalem. Nie pojawia się we Mszy św. jedynie w Wielkim Poście. Odnosi się całkowicie do następującej zaraz po nim Ewangelii. Trzeba dodać, że w niektóre święta /Wielkanoc i Zesłanie Ducha Świętego/ śpiewa się przed „Alleluja” sekwencję, która powstała z rozbudowanego śpiewu „Alleluja”.

Ewangelia jest ważniejsza niż inne czytania, bo wprost dotyczy Jezusa – centrum wiary chrześcijańskiej. Zanim zaczniemy ją czytać, słyszymy wezwanie przypominające nam obecność Boga: „Pan z wami”. Te słowa, będące początkiem dialogu kapłana z wiernymi, podobnie jak aklamacja na końcu czytania: „oto Słowo Pańskie”, są okazją, by niejako obudzić się /jeśli już ktoś przysnął w kościele/ i uświadomić sobie, co się dzieje. W czasie „zapowiadania” Ewangelii czynimy potrójny znak krzyża: na czole, ustach i sercu. W dni powszednie zawsze mamy jeden, konkretny fragment Ewangelii, a w niedziele i święta – w układzie trzyletnim /powtarza się co trzy lata/. Warto zauważyć, że czytanie Ewangelii może /a nawet, jeśli tylko to możliwe, powinno/ być czytane z księgi zwanej „Ewangeliarzem”. Wnosi się ją w uroczystej procesji, ze świecami i kadzidłem, którym się ją okadza przed czytaniem. Z czytaniem Ewangelii wiąże się też miejsce, którym jest ambona. Te stare ambony poprzez swój kształt i ornamentykę /np. symbole ewangelistów/ często podkreślały znaczenie Słowa Bożego. Szacunek do Ewangelii wyraża się m.in. w ucałowaniu Ewangeliarza na zakończenie czytania. Znakiem, że słowo Boże ma moc przemieniać serce człowieka, są słowa księdza /wypowiada je cicho po czytaniu Ewangelii/: „Niech słowa Ewangelii zglądzą nasze grzechy”.

Pewnym sprawdzianem, czy uważnie słuchaliśmy czytań, jest próba przypomnienia sobie – choćby bardzo ogólnie – treści po zakończeniu Mszy św.

Ks. Jacek

Zapraszam na www.jezierski.pallotyni-wadowice.org.pl

Fragmenty książki KONGREGACJA MISYJNA xx. PALLOTYNÓW¹

Ks. Alojzy Majewski SAC Wadowice – Kopiec, 1913

3. Drugie obłóczyny.

Sierpień 1908.

Pierwsze obłóczyny odbyły się u nas w bieżącym roku w miesiącu marcu. Wtedy było nas zaledwie pięciu, a do obłóczyn stanął tylko jeden kandydat. Ale i dom podówczas był prawie pusty, a kaplica, jak to mówią, od siekiery urządzona. - Z każdego kąta wyglądała bieda, ta nieodstępna towarzyszka każdej początkowej pracy.

Co prawda i dzisiaj się nie przelewa, jednakowoż w każdym razie dzień 20. sierpnia b. r., w którym odbyły się drugie obłóczyny, wypadł daleko piękniej i uroczyciej, aniżeli dzień pierwszych obłóczyn. Jakże inaczej wyglądała ta nasza domowa kaplica, ta ukochana kaplica, gdzie się codziennie odprawia Msza Św., dokąd kilka razy na dzień schodzimy się na wspólne modlitwy, wtedy, a jak wygląda dzisiaj! W marcu zaledwie kilku nas klęczało przed ołtarzem, ozdobionym statuą Serca Jezusowego, a dzisiaj jest nas tylu, że nawet trudnoby było znaleźć wygodne miejsce dla zaproszonych gości.

Czterech kandydatów otrzymało habity. Jeden z nich, to student gimnazjalny, a reszta bracia, którzy zaraz w pierwszych początkach do nas przybyli i razem z nami niejedną złą dolę wiernie przetrwali. Do obłóczyn przygotowali się wszyscy kilkuniedniowymi ćwiczeniami duchownymi, czyli rekolekcjami. Ceremonia obłóczyn rozpoczęła się o godzinie dziewiętej zrana.

Obłóczyny polegają na tem, że kandydat zrzuca odzież świecką, a przywdziewa habit zgromadzenia. Po lewej stronie ołtarza na stole umieszczono w tym celu habity, kołnierze i pasy, strój członków zgromadzenia Pallottynów. W obecności księży i braci poświęcił ks. rektor domu wszystkie przygotowane rzeczy według naszego rytuału, a tak poświęconą odzież wkładał na każdego z osobna odmawiając przytem stosowną modlitwę. Przy obleczeniu habita mówił: „Niech cię oblecze Pan w nowego człowieka, który jest wedle Boga stworzony w sprawiedliwości i w świętości prawdy.” Zakładając kołnierz na szyję kandydata, modlił się, mówiąc: „Panie nasz, Jezu Chryste, który powiedziałeś: jarzmo moje jest wdzięczne, a brzemień lekkie, racz sprawić przez swoje, nieskończone miłosierdzie, aby ten sługa Twój, tak je nosił, iżby przez to osiągnął łaskę Twoją w tem życiu, a po śmierci chwałę wieczną.” Kiedy zaś opasywał pasem już obleczonego w habit, powtarzał równocześnie następujące słowa: „Niechaj cię opasze Pan pasem czystości i zgasi wszelką pożądliwość — aby panowała w tobie cnota wstrzeмиężliwości i czystości.”

Tę piękną chwilę podnosił niezwykle czterogłosowy śpiew naszych studencików. Msza Św., wspólna Komunia Św., przemowa, ceremonie, a wreszcie braterski uścisk i pocałunek, którymi pozdrawialiśmy obleczonego kandydata, jako prawdziwych braci naszego zgromadzenia, zakończyły tę dla nas wszystkich miłą uroczystość.

(c.d.n.)

¹ Zachowano oryginalną pisownię.

Ogłoszenia duszpasterskie

1. Dzisiejsza Ewangelia mówi nam o Chrystusie, który przychodzi do człowieka ze swoją mocą. Do człowieka, który prosi o interwencję Boga i ludzi. Ewangeliczny paralytyk miał szczęście w swoim nieszczęściu, iż znaleźli się ludzie, którzy zadali sobie wiele trudu, by go zanieść do Chrystusa.
2. Najbliższa środa - to Środa Popielcowa, rozpoczynająca okres Wielkiego Postu. Na znak nawrócenia i pokuty nasze głowy zostaną posypane popiołem. Msze Święte w tym dniu o godzinie: 6.30; 7.00; 9.00; i 17.00
3. Przypominamy, że w Środę Popielcową obowiązuje wszystkich post ścisły, polegający na powstrzymaniu się od potraw mięsnych oraz na ograniczeniu jedzenia. Tego dnia możemy zjeść trzy posiłki, ale tylko jeden z nich do syta. Wstrzemięźliwość od potraw mięsnych obowiązuje wszystkich od 14. roku życia, bez górnej granicy wieku, natomiast post ilościowy obowiązuje od 18. do 60. roku życia. Kościół jednak zachęca, aby w praktykę postu wprowadzać także tych, którzy w sensie ścisłym nie są do niego zobowiązani. Pamiętajmy też, że Wielki Post jest tak zwanym „czasem zakazanym” dla wszelkich hucznych wesel, zabaw i dyskotek. Powstrzymajmy się też w tym świętym okresie pokuty od picia napojów alkoholowych.
4. W piątek o godzinie 16.30 odprawione zostanie nabożeństwo Drogi Krzyżowej, a po nim Msza Święta. Czcieli Chrystusa Ukrzyżowanego zapraszamy.
5. Przyszła niedziela będzie pierwszą Wielkiego Postu. Msze Święte o godzinie jak w każdą niedzielę. Po południu o godzinie 17.30 Gorzkie Żale, a zaraz po nich Msza Święta - i tak będzie przez cały Wielki Post. Kazania pasyjne głosić będzie w tym roku ksiądz Józef Gozdowski - Proboszcz z Jarosławia.
6. Życzymy miłego odpoczynku niedzielnego, a dzieciom i młodzieży dobrego wykorzystania ferii zimowych.
- 7.

MYŚL św. Wincentego Pallottiego:

Radość i wesela ducha powinno się objawiać w skromnym spojrzeniu, w wykonywaniu obowiązków. Nie mając radosnego usposobienia i wesele ducha, mało osób pociągniemy za Chrystusem. Pochmurne usposobienie wielu zniechęca do naśladowani Jezusa.

Słownik skojarzanek

Dziś na literę "e"

Ekspresowy dostawca drobiu - *kurier*; Elegancki strój arktyczny - *eskimono*; Elita wojsk przeciwpancernych - *śmietanka*; Epitety pod adresem hodowcy drzew owocowych - *dosadne*; Eremita mieszkający w beczce po kapuście - *kapustelnik*; Etatowi harcerze - *druhowieństwo*; Etui na kosmetyki dla psa - *pudelniczka*; Ewolucja wczesnych gadów - *wyścig jaszczurów*;

Redakcja gazetki: Ks. Jacek, ks. Kazimierz. Nakład - w razie potrzeby dodrukujemy.

Kontakt: @ kazistas@wp.pl (0-33) 872 20 50. Głos Kopca dostępny również na naszej stronie internetowej: www.pallotyni-wadowice.pl